

[Grethe Philip.]

gruppe mennesker; jeg tænker på de mennesker, der er i restance med deres skatter. Jeg ville finde det ønskeligt, om indenrigsministeren optog en forhandling med kommunerne om dette spørgsmål, og om man herunder ville henstille til kommunerne, at de udnytter de muligheder, de har for at komme betrængte skatteydere til hjælp, og viser forståelse f. eks. særlig med hensyn til tidspunktet for indbetaling af skatterestancer, hvor det drejer sig om restanter, som har særlig vanskeligt ved at klare indbetalingen. At det ikke drejer sig om ganske få mennesker, har vi jo efterhånden fået nogle tal for; vi er bl. a. blevet orienteret om, at der findes store virksomheder, hvor man skønner, at helt op til ca. 40 pct. af arbejderne er i restance med deres skatter, og vi må regne med, at mange af dem har ganske overordentlig store problemer i deres hjemlige økonomi.

Det fremgår af, hvad jeg her har sagt, at jeg ikke kan gå ind for socialdemokratiets forslag om at slække på den finansielle stramning. Jeg må derfor anbefale at stemme imod det socialdemokratiske ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen om øget støtte til kommunerne. Endvidere anbefaler jeg at stemme imod oppositionens øvrige ændringsforslag og at stemme for de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Poul Dam: Jeg skal indlede med nogle bemærkninger om de stillede ændringsforslag og begynde med de fire ændringsforslag, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen.

Vi agter at stemme for nr. 2, det, som drejer sig om en forøgelse af bevillingen til teknisk samarbejde mellem Danmark og udviklingslandene. Vi er ikke helt overbevist om, at det er en teknisk lykkelig løsning, der er fundet, men begrundelsen: at der er brug for en støtte til befrielsesbevægelsen i de portugisiske såkaldte provinser i Afrika, vil vi gerne gennem vor afstemning vise vor sympati for.

Derimod kan vi ikke stemme for de tre andre ændringsforslag, som jo for de to vedkommende er gengangere; det tredje om en forøgelse af bevillingen til monopoltilsynet kan vi naturligvis godt se en fornuftig tanke bag, men det er nu sådan, at man nok kan slæbe en hest til truget, men ikke tvinge den til at drikke, og vi har ikke tro på, at denne regering vil benytte en sådan bevilling. Det er i det hele taget et spørgsmål, i hvilken grad regeringen overhovedet vil benytte de bevillinger, den får med denne finanslov, men det skal jeg komme tilbage til.

Der er en række ændringsforslag stillet af de socialdemokratiske medlemmer af finansudvalget dels i tillægsbetænkningen, dels uden for tillægsbetænkningen, som jeg også skal knytte nogle bemærkninger til. Nogle af dem kan vi stemme for, men når jeg trods alt ikke har tilsluttet mig ændringsforslagene som helhed, er det, fordi jeg ikke har megen sympati for det politiske princip, som går ud på, at man som fablens fuglekonge flyver med på ryggen af andre. At denne indstilling ikke er udbredt i folketinget, er noget helt andet. Vi har indtryk af, at der er ganske store fugle, der en gang imellem sætter sig på ryggen af fuglekongen for at komme tilstrækkelig højt op, og det er selvfølgelig morsomt, at de ellers forholdsvis jordbundne derved kommer op i højderne. Men vi vil ikke være med til den form for leg.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen, der drejer sig om en forøgelse af bevillingen til de vanskeligt stillede kommuner, har vi principielt sympati for. Vi kan naturligvis ikke kontrollere tallene — de 150 mill. kr. er jo som taget næsten ud af den blå luft — men vi mener, det er rigtigt, at kommunerne i øjeblikket er i en meget vanskelig situation ikke mindst med hensyn til den investeringsvirksomhed, som kommunerne forventes — og også af folketinget forventes — at gennemføre, og der ville være hårdt brug for en forøget bevilling. Vi kan altså stemme for den, måske